

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 233.

Tredie Session.

68de Møde.

Forstagen den 29de Januar.

(Fortf.)

Lehmann (fortsat): Det er altsaa endnu ingenlunde klart; hvilke Love det er, der behøve en foregaaende Dberveielse for at kunne udvides, og vi have jo i dette Dieblif liggende for os et tykt Bind — det gjør mig ondt for det spildte Papir — som indeholder en Dpregning af en Mængde Love, jeg troer endog lige til Dvartalscourser og Slagtertarter, om hvis Udvidelse til Færøerne der er Spørgsmaal. Jeg troer saaledes, at det er nødvendigt, at man kommer til at sffelne imellem de Tilfælde, hvor en saadan foregaaende Forelæggelse absolut maa fordres, og dem, hvor den ikke behøves. Nævnlig vil den behøves i alle saadanne Tilfælde, hvor der kan være Spørgsmaal om, hvorvidt en Lov, paa Grund af særegne locale Forhold behøver en Lempelse, inden den anvendes paa Island eller Færøerne, saasom enkelte Straffelove o. d. l. Dette Spørgsmaal synes mig imidlertid ikke at man kan afgjøre, medmindre det enten ubetinget gjøres til Regel, hvad jeg i Genhold til mit Ansørte finder urigtigt, at alle for Danmark udkomne Love først skulle forelægges det særviſſe Lagthing, eller man indskrænker sig til den anden Art af Love, nemlig de, som udelukkende gives for Færøerne. Jeg mener som sagt, at Færingerne ville finde den fornødne Bessyttelse hos Rigsdagen, da intet Forslag kan blive til Lov uden at være forelagt Rigsdagen, der umuligt kan mistænkes for at ville træde Færingerne for nær, ligesom disse desuden paa denne have en Advocat, der i saa Henseende vil varetage deres Interesser. Der er allerede bemærket som en Ulempe, at den foreliggende Lov er en Blanding af en

Communallov og Provindstalskanderlov, men vi skulle ikke oveniſtøbet, hvad der vil blive Tilfældet efter Mindretallets Forslag, kaste en lille Mundfuld Grundlov ind dert, som man i samme Dieblif gjør illusorisk ved at tilstede Undtagelser fra den.

Jesperſen: Den ærede sidste Taler har aldeles misforstaaet Mindretallets Forslag; han troer, at det gaaer ud paa at afgjøre, hvorvidt de for hele Staten gjældende Love skulle udvides til Færøerne, men det staaer der ikke et Ord om; der staaer, at det skal forelægges Lagthinget til Afgjorelse, om de for Kongeriget Danmark givne Love skulle udvides til Færøerne, altsaa om der skal træffes en speciel Bestemmelse om, at de Love, som ere givne for Danmark, ogsaa skulle gjælde for Færøerne. Jeg seer ikke, at Danmark kan tabe det Allermindste ved at sige: om dette Spørgsmaal bør vi først høre Lagthinget.

Lilisch: Med Hensyn til den Bemærkning, som den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amts 3die Valgkreds (Koselørd) fremførte angaaende Skolevæsenet, skal jeg tilslade mig at bemærke, at jeg ved Sagens forrige Behandling tillod mig at udtale, at det ingenlunde var Regjeringens Mening at undrage Skolevæsenet fra Lagthingets Virksomhed, og jeg nævnede ogsaa dengang Grunden, hvorfor Intet derom var optaget i Forslaget.

Krieger: Det kan være, at den ærede Rigsdagsmand fra Veile har villet lægge noget mere ind i Mindretallets Forslag, end der var paatænkt af Minoriteten, og det maa jo uvivlsomt antages for det Medlems Bedkommende, som nu havde Ordet. Imidlertid er det ganske vist, at Ordene er noget uklare; der staaer nemlig at „Lagthinget afgiver Betsænkning over alle for Færøerne alene udar-